

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a Bizottság 2008. június 11-i, C(2008) 2626. sz. végleges határozata (COMP/38.695 – nátriumklorát-ügy) részleges megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság megállapította, hogy bizonyos vállalkozások, köztük a felperes, megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkének (1) bekezdését, amikor felosztották az eladási mennyiségeket, rögzítették az árakat, az árakra és eladási mennyiségekre vonatkozóan kereskedelmileg érzékeny információkat cseréltek, és felügyletelték e versenyellenes megállapodások végrehajtását az Európai Gazdasági Térség területén a nátriumklorát piacán.

Kérelmei alátámasztására a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik, amelyek a következőkre alapulnak:

- a jogsértések vállalkozás-csoportokon belüli betudhatóságával kapcsolatos szabályok megsértése, amennyiben i) a Bizottság tévesen állította, hogy nem köteles bizonyítékokkal alátámasztani azon vélelmet, miszerint azon anyavállalat, amely leányvállalata 100 %-ának tulajdonosa, meghatározó befolyást gyakorol ez utóbbira, ii) a Bizottság által ténylegesen hivatkozott tényezők nem támasztják alá e vélelmet, és iii) a Bizottság elutasította a felperes által előterjesztett, e vélelmet megdöntő bizonyítékok csoportját;
- a felperes védelemhez való jogának, illetve a fegyveregyenlőség, az ártatlanság vélelme, a saját cselekményekért való személyes felelősség, és a büntetés egyéniesítésének elvének, valamint a jogszerűség és az egyenlő bánásmód elvének a megsértése a betudhatóság terén;
- a felperes által előterjesztett bizonyítékok csoportjának elferdítése;
- ellentmondásos indokolás a vállalkozás EK 81. cikk (1) bekezdése szerinti fogalmát, az Arkema France leányvállalatnak a felperestől való függetlenségét, és az anyavállalat által a leányvállalatára gyakorlandó ellenőrzés szintjét illetően, amely alapján a leányvállalat által elkövetett jogsértés az anyavállalatnak lehetne betudható;
- a gondos ügyintézés elvének megsértése, amennyiben a Bizottság i) elmulasztotta az ügy összes releváns elemének gondos és pártatlan vizsgálatát, ii) nem ugyanazokat a szabályokat alkalmazta a felekkel szemben, mint magával szemben és iii) nem függesztette fel a felperessel szemben indított eljárást az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő releváns ügyekben hozandó ítéletekre várva;
- a jogbiztonság elvének megsértése, mivel a Bizottság eltért azon korábbi határozatokban alkalmazott kritériumoktól, amelyek alapján egy leányvállalat által elkövetett jogsértés betudható az anyavállalatnak;
- hatáskörrel való visszaélés, mivel a kiszabott bírságok eltértek a jogszerű céljuktól, azaz a jogsértést elkövető vállalkozások szankcionálásától;
- a felperessel szemben kiszabott külön bírság megalapozatlan mivolta, mivel megsértette a jogi személy önállóságának elvét,

és a bírság összegének megállapításakor kétszer vette figyelembe az elrettentő hatást;

- a bírságkiszabással kapcsolatos elvek és szabályok megsértése;
- az engedékenységi közlemény ⁽¹⁾ megsértése, amennyiben a Bizottság az állította, hogy az Arkema France leányvállalat által benyújtott bizonyítékok nem megfelelőek; és
- azon tény, miszerint méltánytalan a felperesre szabni ki a leg súlyosabb bírságot két külön bírság formájában, amikor az Arkema France leányvállalat felelőssége jelentősen kisebb, mint az EKA és a Finnish Chemicals felelőssége.

⁽¹⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló 2002. évi bizottsági közlemény (HL 2002., C 45., 3. o.; magyar nyelvű kiadvány 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.).

2008. augusztus 5-én benyújtott kereset – Smurfit Kappa Group kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-304/08. sz. ügy)

(2008/C 272/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Smurfit Kappa Group plc (Dublin, Írország) (képviselők: T. Ottervanger és E. Henny, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a bizottsági határozatot az EK 230. cikk alapján;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás felperesnél felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresete az EK 230. cikk értelmében a 2008. április 2-i N 582/2007 (Propapier PM2 GmbH & Co. KG-LIP számára nyújtott támogatás ügy), C(2008)1107. sz. bizottsági határozat megsemmisítésére irányul, amellyel a Bizottság jóváhagyta a Németország által bejelentett, a Propapier PM2 GmbH & Co. KG számára nyújtandó támogatást.

A felperes írországi székhelyű nemzetközi csomagolással foglalkozó vállalat informális panaszt tett a Bizottságnál a németországi Brandenburg-Nordost régióban elvégzendő beruházáshoz nyújtandó jelentős mértékű támogatást illetően, amely

beruházás tárgya az Európai Unió felperes szerint legnagyobb papírgyárának felépítése. A felperes azt állítja, hogy jóllehet világosan látszott, hogy a támogatásban részesülő beruházásnak komoly és aránytalan kihatási lennének reá és az ágazat egészére nézve, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem volt szükség hivatalos vizsgálatra, ugyanis a regionális támogatás nem érte el a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás⁽¹⁾ (a továbbiakban: a regionális támogatásokról szóló iránymutatás) 68. pontjának a) és b) pontjában rögzített piaci részesedési és termelőkapacitás-növekedési küszöbértékeket, és ennek megfelelően a támogatást az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek nyilvánította.

A felperes – amely a támogatás kedvezményezettjének közvetlen versenytársa – a következő indokok alapján támadja a Bizottságnak az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos eljárás megindításának mellőzéséről szóló határozatát:

Először is, a felperes szerint a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti és a 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 4. cikkének (4) bekezdése szerinti hivatalos eljárást, és alaposabban meg kellett volna vizsgálnia a támogatást a piacot jellemző szerkezeti nehézségekkel kapcsolatos kétségek fényében és megfelelő piacértékelést alapul véve. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen szorítkozott a regionális támogatásokról szóló iránymutatás 68. pontjában szereplő küszöbértékek merev alkalmazására, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a termelőkapacitás növekedésének kiszámításakor.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikkének (3) bekezdését és regionális támogatásokról szóló iránymutatást, amennyiben a megtámadott határozat (i) nem tartalmaz semmilyen, a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hátrányos hatást illető elemzést, és (ii) hibásan értelmezi a regionális támogatásokról szóló iránymutatást. Erre alapozva azt állítja, hogy ahelyett, hogy összevetette volna a régióra nézve származó előnyöket a jelentős összegű támogatás által az egész ágazatra gyakorolt kihatásokkal, a Bizottság pusztán a termelőkapacitás növekedése 5 %-os küszöbértékének betartását vizsgálta meg, anélkül, hogy közgazdaságtani elemzést végzett volna el. A felperes szerint ezenkívül a regionális támogatásokról szóló iránymutatás 68. pontjában szereplő teszt alkalmazása ellentétben áll az EK-Szerződéssel, ugyanis az említett rendelkezés nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy automatikusan jóváhagyjon minden olyan támogatást, amely az ott szereplő küszöbérték alá esik.

Harmadszor, a felperes szerint a megtámadott határozat hibás, mert ténybeli tévedéseket és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz a piac-meghatározást és a termelőkapacitás-növekedést illetően.

Negyedszer, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (3) bekezdését és a regionális támogatásokról szóló iránymutatást, amennyiben a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz a támogatás minősítését illetően.

Ötödször, a megtámadott határozat azért is hibás, mert jogi tévedést tartalmaz, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Németország 2007–2013-as regionális támogatási térképe összeegyeztethető az EK-Szerződéssel, amelynek értelmében Brandenburg-Nordost régió jogosult állami támogatásra a 2007–2013-as időszak egészére nézve az EK 87. cikkének (3) bekezdése a) alpontjában foglalt kivétel alapján. Ezen túlmenően a megtámadott határozat azért is hibás, mert nem veszi figyelembe az ugyanazon projektre vonatkozó többi támogatást.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette indoklási kötelezettségét az előzetes vizsgálat vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL C 54., 13. o.

⁽²⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

2008. augusztus 11-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság

(T-305/08. sz. ügy)

(2008/C 272/58)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: F. Arena, avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőháló hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 2008. június 13.) 1. cikkét annyiban, amennyiben 2008. június 16-tól az olasz lobogó alatt közlekedő hajók számára megtiltja az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhalra irányuló halászatot, valamint a kékúszójú tonhalak fedélzeten való tárolását, halketrecben történő hizlalását vagy tenyésztését, azok átrakodását, átszállítását vagy kirakodását;
- az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.